

Svaki čovjek će reći: "Ima li ljepše stvari nego kad se dijete smije." A kad će se više smijati nego u igri i u filmovima rađenim baš za njih, ovim dječjim. Tužna je činjenica da je moralo proći točno 22 godine da bi se nastavila tradicija hrvatskog filma. Onaj koji nastavlja nositi štafetu dječje radosti je nitko drugi nego jedan od naših ponajboljih dokumentarista srednje generacije u zadnjih desetak godina, **BRANKO IŠTVANČIĆ**.

Njegovi dokumentarci plijene životom i neposrednošću pa će dio toga zasigurno prijeći i u ovu dugometražnu formu. Ime njegovog igranog prvijenca je *Duh u močvari*, a okupio je svu kremu hrvatskog glumišta (**IVO GREGUREVIĆ**, **DEJAN AČIMOVIĆ**, **PREDRAG VUŠOVIĆ**, **NADA GAČEŠIĆ LIVAKOVIĆ**, **VLATKO DULIĆ**) i "neke nove klince"...

Nakon što je prva klapa friškog nam dječjeg proizvoda pala na zagrebačkoj Savici, *Duh u močvari* do sad je već "odradio" lokacije u Bukevju (iza Velike Gorice), Kopačevu te Kopačkom ritu.

Snimanje je trenutno u završnoj fazi u interijerima Paromlina u Zagrebu, a u Paromlinu, doduše eksterijerima, **Ištvančić** je "debitirao" na dugometražnom igranom filmu asistentirajući **Zrinku Ogresti** u *Ispranima* (1995.). Dinamični sinopsis ove uzbudljive avanturističko-ekološko-krimi dječje priče

po motivima istoimene knjige preminulog osječkog pisca **Ante Gardaša** ide ukratko ovako: brat i sestra, Miron (**Marko Pavlov**) i Melita (**Ena Iklica**), odlaze na zimovanje prijatelju Liptusu (**Robert Vaš**) u Kopačevo i taman prispiju na akciju lokalnog stanovništva i lovačkog društva koji pomažu divljim životinjama iz rezervata da lakše prežive zimu. Iste večeri, na obali je pronađen promrzli dječak Halasz (**Luka Buljan**), koji bunca da ga je napao bijeli duh na jednom od otoka u močvari. Otada zanjemi. Seljani se sjete stare tajne, mjestom zavlada strah,

